

ఉండవచ్చు, అది వేరే విషయం, నీ మనస్సును మటుకు నువ్వు శత్రువుగా చేసుకోకు, నీ మనస్సును నువ్వు మిత్రుడిగా చేసుకో అని పరమాత్మ గీతలో లిపీటెడ్ గా చెప్పాడు. నీ మనస్సు చెప్పినట్లు నువ్వు వినకు, నువ్వు చెప్పినట్లుగా నీ మనస్సు వినాలి. అప్పుడు నీ ఉపాధి ద్వారా అనేక ఘనకార్యాలు జరుగుతాయి. మీరు ఎవరి ఇంటికి అయినా వెళ్ళారు అనుకోండి, వారు గౌరవం చేయరు అనుకోండి, ఇంకొకరి ఇంటికి వెళతారు అనుకోండి, వారు గౌరవం చేస్తారు అనుకోండి, వారిని, వీరిని కూడా మీ మనస్సు సమానంగా చూసుకొంటోందా లేదా అని ఇవన్నీ మీరు పరిశీలన చేసుకోవాలి.

(సద్గురు శ్రీనాస్కగారి అనుగ్రహభాషణములు, 12-06-08, వేండ్ర)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఏది ఎప్పుడు జరగాలా అది అప్పుడు జరుగుతూ ఉంటుంది. మనం స్వతంత్రులం కాదు. ఒక్క పురుషోత్తముడు తప్పించి మిగతా అందరూ జీవకోటికి సంబంధించినవారే. మనం ఏరోజున ఎక్కడ ఉండాలి, మన శరీరం ద్వారా ఎప్పుడు ఏమి జరగాలి, మన శరీరం ఏరోజున చనిపోవాలి ఇవన్నీ కూడా ఈశ్వరనిర్ణయం ప్రకారం జరుగుతూ ఉంటాయి, దానిని మనం ఉల్లంఘించలేము. ఉల్లంఘించటానికి మనం స్వతంత్రులంకాదు, మనం పరతంత్రులం. మనం ఎన్ని అనుకొన్నా జరిగేది ఈశ్వరసంకల్పమే. మన ప్రారబ్ధంనుసరించి ఈ శరీరం ఎప్పుడు ఎక్కడ ఉండాలి, ఈ శరీరం ద్వారా ఏమి జరగాలి, ఎంతకాలం జీవించాలి, అది ఎప్పుడు మరణించాలి ఇది అంతా ఒక ప్రణాళికాబద్ధంగా ఈ జీవితం జరుగుతూ ఉంటుంది. మనం సినిమా చూసేటప్పుడు మొదటిభాగం చివర్లో, చివర భాగం మొదట్లో చూపించారు. మొదటిభాగం మొదటే చూపిస్తారు మన జీవితం కూడా ఏ సంఘటన ఎప్పుడు ఎలా జరగాలో అలాగ క్రమంగా జరుగుతూ ఉంటుంది. అది క్రమం కాదని మనం అనుకొన్నా కుదరదు. ఈశ్వరుడు నిర్దేశించిన ప్రకారం ప్రతీక్షణం అలా జరిగిపోతూ ఉంటుంది. ఏది ఎప్పుడు జరగాలో అప్పుడు జరుగుతుంది కాని మనం తొందర పడటంవలన తొందరగా జరగదు, మరిచిపోవటం వలన ఆలస్యంగా జరగదు. మీరు భగవంతుడిని ఎప్పుడైనా జ్ఞాపకం పెట్టుకొంటారా అని ఒక భక్తుడిని అడిగాను. భగవంతుడిని మరిచిపోయే వాళ్ళు జ్ఞాపకం పెట్టుకోవాలికాని నాకు మరుపే లేదు కదండి ఇంక జ్ఞాపకం పెట్టుకోవటం

ఏమిటి అన్నాడు. అటువంటి మాటలవలన మనకు వివేకం పెరుగుతుంది.

జీవితం చాలా అందమైనది. మీకు భగవంతుడు ఎంతకాలం అయితే జీవితాన్ని ఇచ్చాడో అంతకాలం మీరు సుఖంగా జీవించాలి. కష్టాలు వస్తే రానివ్వండి, దేహప్రారబ్ధాన్ని బట్టి అవి వస్తాయి, కష్టాలు కూడా మీకు ట్రైనింగ్ కోసం వస్తాయి. జీవితం అంతా ఒక ప్రణాళికాబద్ధంగా నడుస్తుంది, కర్మసిద్ధాంతాన్నిబట్టి ఏ సంఘటన ఎప్పుడు జరగాలో భగవంతుడు అలా అరేంజ్ చేస్తాడు. జీవితాన్ని బలవంతంగా ముగించుకోకూడదు, అలా బలవంతంగా చనిపోతే రాబోయేజన్మలు చెడ్డజన్మలు వస్తాయి. మన దేహప్రారబ్ధంలో మంచి ఉన్నా చెడ్డ ఉన్నా దేహానికి సహజంగా మరణం వచ్చేవరకు మనం ఆగాలి కాని తొందరపాటు పనులు చేయకూడదు. సీతమ్మ లంకలో ఉన్నప్పుడు తొందరగా చనిపోతే బాగుండును, రాముడు ఇక్కడకు రావచ్చు రాలేకపోవచ్చు, నన్ను రావణాసురుడి బందిఖానాలో నుండి విడిపించవచ్చు విడిపించలేకపోవచ్చు, తొందరగా చనిపోవటమే మంచిదేమో అని సీతమ్మ ఎప్పుడైనా అనుకొనేది. మనకు అయినా కష్టాలు వచ్చినప్పుడు అలాగ అనుకొంటాము, అది సహజం. ఆంజనేయస్వామి వెళుతూ ఒకమాట చెప్పాడు. ఇప్పుడు ఈ కష్టకాలంలో నీకు సహనం అవసరం, నువ్వు ఓర్పుగా ఉండాలి, జీవితం అందమైనది. నువ్వు తొందరగా ఈ జీవితాన్ని ముగించుకొంటే అందమైన జీవితాన్ని ముగించుకొంటున్నావు, తరువాత అత్తజ్ఞానం సంపాదించుకొనే అవకాశాన్ని కూడా పోగొట్టుకొంటున్నావు. రాముడికి ధైర్యం అవసరం, నీకు ఓర్పు అవసరం. రాముడు ధైర్యంగా ఉన్నాడు. నువ్వు ఓర్పుగా ఉంటే రాముడు వస్తాడు, నిన్ను విడిపించుకొని తీసుకువెళతాడు. రాముడు వస్తాడా రాడా అని నీకు అనుమానంగా ఉంటే వాడి శక్తి మీద నీకు నమ్మకం లేదు అని అర్థమవుతోంది. నీకు అపనమ్మకం ఉండకూడదు, విశ్వాసం ఉండాలి. రాముడు వస్తాడు, నిన్ను విడుదల చేస్తాడు అని ఆంజనేయ స్వామి సీతమ్మకు చెప్పతాడు.

మన పెద్దలు ఏమని చెబుతున్నారు అంటే మీ మనస్సును నాలుగు భాగాలు చేసి అందులో మూడు భాగాలు ఆధ్యాత్మికంగా అభివృద్ధిలోనికి రావటానికి కృషి చేసుకోవాలి అంటే సత్పురుషుల సహవాసం చెయ్యండి, సత్కర్మ చెయ్యండి మీ పద్ధతిలో మీరు ప్రయత్నం చేస్తూ సత్యాన్వేషణకు ఉపయోగించుకోవాలి, మిగిలిన ఒక వంతు మీ దేహం వచ్చింది

కాబట్టి సంసారం వస్తుంది అందుచేత దానిని సంసార పోషణకు, లోకానికి సంబంధించిన పనులకు ఉపయోగించుకోండి, అలా జీవిస్తూ ఉంటే మీరు తొందరగా ఒడ్డుకు వచ్చేస్తారు అని చెబుతున్నారు. ఆ దేహప్రారబ్ధాన్నిబట్టి భగవంతుడు ఒకో దేహానికి ఒకో పనిని కేటాయిస్తాడు. దేహప్రారబ్ధాన్ని మనం ఇష్టంగా అనుభవించాలి. దేహప్రారబ్ధాన్ని ఎంజాయ్ చెయ్యాలి కాని దానిని వూసేయకూడదు. ఒకవేళ మీకు దేహప్రారబ్ధంలో చెడు ఎదురైనా దానిని ఎంజాయ్ చేయగలిగితే, దానిని భగవంతుడి ప్రసాదంగా స్వీకరించగలిగితే భవిష్యత్లో అటువంటి ప్రారబ్ధం ఎదురవ్వదు, మీరు దానిని చిరాగ్గా, కష్టంగా అనుభవిస్తే వచ్చే జన్మలలో అదే మనకు ఎదురవుతుంది. స్థూలశరీరం నుండి చైతన్యశక్తి తప్పకొన్నాక దీనిని స్పృశానంకు తీసుకొనిపోతారు, పుల్లలతో కాల్చేస్తారు. స్థూలశరీరం ఎలాగూ కాలిపోతుంది. కాని లోపల ఉన్న సూక్ష్మశరీరం పుల్లల వలన కాలదు, అది వైరాగ్యం వలన కాలుతుంది. ప్రపంచంలోని ఏ రూపంమీద, ఏ నామంమీద, ఏ వస్తువుమీద మీ మనస్సు వాలకుండా ఉంటే, మనిషికి పరిపూర్ణమైన వైరాగ్యం ఉంటే వాడి సూక్ష్మశరీరం కాలిపోతుంది. సూక్ష్మశరీరం కాలకపోతే మరల దానికి స్థూలశరీరం వచ్చేస్తుంది.

లక్ష్మీనర్మంహస్వామి ప్రహ్లాదుడికి దర్శనమిచ్చి, హిరణ్యకశిపుడిని సంహరించాక ప్రహ్లాదుడితో నీకు ఏదైనా కోరిక ఉంటే కోరుకో ఇస్తాను అంటాడు. ప్రహ్లాదుడికి కోరుకోవటం ఇష్టంలేదు, ఆయనకు నిజంగా కోరికలు లేవు. ఆయన పరమభక్తుడు, బాగా ఏకాగ్రత కలిగినవాడు. ఏదో ఒకటి కోరుకో అంటే అప్పుడు ప్రహ్లాదుడు ఏమన్నాడు అంటే నాకు ఎప్పుడూ ఏ కోరిక రాకూడదు అటువంటి కోరికను నాకు ఇవ్వండి అన్నాడు, దానికి భగవంతుడే ఆశ్చర్యపోయాడు, అందుకే భక్తులలో ప్రహ్లాదుడికి అగ్రస్థానం ఇచ్చారు. కోరిక పెట్టుకోవటం వలన అది వస్తుంది, కోరిక లేకపోతే రాదు అని మీరు అనుకొంటారు. మీకు వచ్చేదానికి, పోయే దానికి మీ కోరికకు ఏమీ సంబంధం లేదు. మీ దేహం భూమి మీదకు వచ్చినప్పుడే ఆ దేహం ద్వారా ఏమి జరగాలో నిర్ణయింపబడుతుంది, ఆ ప్రణాళిక ప్రకారం ఏది ఎప్పుడు జరగాలో ఆ దేహం ద్వారా జరిగిపోతూ ఉంటాయి. మీరు వద్దు వద్దు అనుకొన్నా మీ ప్రారబ్ధంలో ఉన్నది వచ్చి మీ నెత్తిమీద పడుతుంది, మీకు రాకూడనిది మీరు కావాలని ప్రయత్నం చేసినా అది రాదు. మనకు ఈశ్వరుడిపట్ల విశ్వాసం లేకపోవటం వలన వీటిమీద

మనకు నమ్మకం కుదరటం లేదు. భగవంతుడు చెప్పిన వాక్యాలను అర్థం చేసుకోవాలి అనే తపన మనకు లేదు. మన ఇంటి దగ్గర బంగారాన్ని ఎలా జాగ్రత్తగా దాచుకొంటామో అలాగ భగవంతుడి వాక్యాలను జాగ్రత్తగా హృదయంలో దాచుకోవాలి అని మనకు లేదు. ఇంట్లో ఉన్న బంగారం మనకు మోక్షాన్ని ఇవ్వదు. మీ మనస్సు బంగారం అయితే మోక్షం వస్తుంది.

మనలో రకరకాల వాసనలు ఉంటాయి. ఎంతో అభ్యాసం చేస్తేగాని ఆ వాసనలు నశించవు. ఆ వాసనలను తొలగించుకోవటానికి మనం ప్రయత్నం చేయాలి, కాలం కలిసి రావాలి, దేవుని అనుగ్రహం ఉండాలి. అంతర్యామి యొక్క దయ లేకపోతే ఒక్క అలవాటులో నుండి కూడా జీవుడు బయటకు రాలేడు, ఆయన దయ లేకుండా మన వలన ఏమీ సాధ్యం కాదు. రామకృష్ణపరమహంసగారి భార్యకు పుట్టింటి దగ్గర ఉండగా బాగా విరోచనాలు పట్టుకొంటాయి. ఆవిడ ఎంతోకాలం బతకదు, ఆవిడ చనిపోతుంది అని రామకృష్ణుడితో చెబుతారు. అయ్యో నా భార్య చనిపోతుండా అని ఆయన ఏడవలేదు. భార్య గురించి ఆయన ఏమన్నారు అంటే అయ్యోపాపం ఆ దేహం ఎందుకు వచ్చినట్లు, ఆత్మానుభవం పొందకుండా ఆ దేహం చనిపోతే ఇంకెన్ని జన్మలు ఎత్తాలి, ఆత్మానుభవం పొందకుండా ఆ శరీరం పోతే ఆవిడ చాలా కష్టం అనుభవిస్తుంది అన్నారు అంటే అక్కడ ఆయన భార్యగా చూడటంలేదు, ఆవిడ కూడా ఒక జీవుడే, ఆ జీవుడు తరించాలి. తరించకుండా అప్పుడే వెళ్ళిపోతే ఎలాగ? జ్ఞానం సంపాదించాలి కదా. మరిజ్ఞానం సంపాదించకుండా వెళ్ళిపోతే ఆ శరీరం ఎందుకు వచ్చినట్లు, అది ఈశ్వరుడి కరుణ. అంటే ఆత్మజ్ఞానం సంపాదించకుండా ఆ శరీరం పోతోంది ఏమిటి అనుకొంటున్నాడు కాని తన భార్య ఏదో పోతోంది, తనకు ఏదో నష్టం వచ్చేస్తోంది అనే భావన లేదు, వాడు ఆచార్యుడు. రామకృష్ణుడు చివరి రోజులలో నరేన్ నీకు ఏమి కావాలి అని అడిగాడు. నాకు ఏమీ అక్కరలేదు, నాకు మోక్షం కావాలి అన్నాడు. ఏం నరేన్ నువ్వు చాలా పెద్దవాడవు అనుకొన్నాను, ఇంత చిన్నవాడవా, ఇంత చిన్న మనస్సో నీకు మోక్షం వస్తే సరిపోతుండా, మరి మిగతా వారి మాట ఏమిటి? ఆయనకు 16 మంది శిష్యులు ఉన్నారు, నేను చనిపోయాక ఈ పిల్లలు చెదిరిపోకుండా చూడు, వారిని విడిచిపెట్టవద్దు, వారిని జాగ్రత్తగా చూసుకో అని చెప్పారు.

ఎవరికైతే జ్ఞానం కలిగిందో వారిని ఇంక భగవంతుడు పునర్జన్మలలోనికి పంపడు.

పచ్చిపచ్చిగా ఉన్న మనలను పునర్జన్మలకు పంపేస్తూ ఉంటాడు. ఈశ్వరుడు చేసే పని అది, ఆచార్యుడు అలా కాదు. మనలను ఎండింపచేస్తాడు. దేవుడిచేతికి దొరకకుండా, పునర్జన్మల లోనికి వెళ్ళకుండా మనలను ముందుగానే ఎండింపచేస్తాడు, వాడు ఆచార్యుడు. తిలక్ గారు జైలులో ఉండగా ఆయన భార్య స్వర్ణస్ఫులైనారు. ఫలానారోజున స్వర్ణస్ఫులైనారు అని తిలక్ గారికి ఉత్తరం వ్రాసారు. ఆ ఉత్తరం జైలరు తిలక్ గారికి ఇచ్చాడు. ఆయన ఏదో వ్రాసుకొంటున్నారు, ఈ ఉత్తరం జేబులో పెట్టేసుకొని మామూలుగా వ్రాసుకొంటున్నారు. ఏమండీ తిలక్ గారు ఆ ఉత్తరం ముందు చూసుకోండి అని జైలర్ చెప్పాడు. ఆ ఉత్తరం చదువుకొని జేబులో పెట్టేసుకొని మరల వ్రాసుకొంటున్నారు. అది చూసి జైలర్ ఏమండీ తిలక్ గారు ఈ పద్ధతి నేను ఎక్కడా చూడలేదు. మీ సహధర్మచారిణి, మీతో 50 సం॥లు కలిసి ఉంది, ఆవిడ చనిపోతే మీరు కంటిగీరు కూడా పెట్టుకోవటంలేదు, మిమ్మల్ని ఏమనుకోవాలో నాకు అర్థం కావటంలేదు. మిమ్మల్ని మహాత్ముడు అనుకోవాలో లేక దురాత్ముడు అనుకోవాలో నాకు తెలియటంలేదు. ఎంత కఠిన హృదయుడికి అయినా సహధర్మచారిణి పోతే కన్నీళ్ళు వస్తాయి. మీరు జైలులో ఉండగా ఆమె చనిపోయింది అని మేము బాధపడుతున్నాము అని జైలరు అన్నాడు. తిలక్ గారు జైలరు వంకజాసి ఏమయ్యా ఏడవటానికి కళ్ళలో నీళ్ళు ఉండాలి కదా అన్నారు. ఈ భారతదేశం కోసం 30 సం॥ల నుండి ఏడుస్తున్నాను. భారతదేశానికి స్వాతంత్ర్యం తీసుకొని రావాలని 30 సం॥ల నుండి ఏడుస్తూ ఉంటే, ఇలా ఏడ్చి ఏడ్చి కళ్ళలో ఉన్న నీరు అంతా ఖర్చు అయిపోయినాయి. ఇప్పుడు కొత్తగా నా భార్య పోయింది అని నీళ్ళు రమ్మంటే ఎక్కడనుండి వస్తాయి, కళ్ళలో నీరు ఉంటే కదా వచ్చేది. ఏడవమని నువ్వు అంటున్నావు, దుఃఖపడటానికి కళ్ళలో నీరు ఉండాలి కదా అని జైలర్ తో తిలక్ గారు అన్నారు. అంటే వారు కేవలం లోకం కోసం జన్మించిన జీవకోటి.

ఈశ్వరుడు అనేవాడు ఒకడు ఉన్నాడు అని ముందు విశ్వసించండి. దేవుడికి ఆకారం ఉండవచ్చు, ఆకారం లేకపోవచ్చు. ఆ పేచీల జోలికి వెళ్ళవద్దు. వాడు నిరాకారుడు అవ్వవచ్చు, సాకారుడు అవ్వవచ్చు కాని దేవుడు ఉన్నాడు. మీరు లేడు అనుకొన్నంతమాత్రం చేత ఉన్నవాడు ఎక్కడికి పోతాడు. వాడే కర్మఫలదాత. భగవంతుడు అనేవాడు ఉన్నాడని విశ్వసించండి. అలా విశ్వసిస్తే మనకు సామ్మ, లేకపోతే దుమ్ము. రాగద్వేషాలు లేకుండా

మీ మనస్సును సంస్కరించండి. రాగద్వేషాల నుండి మీ మనస్సును తప్పించారు అనుకోండి దానంతట అదే వెళ్లి గూటిలో పడిపోతుంది. ఆత్మజ్ఞానం మాట అటు ఉంచండి, రాగద్వేషముల నుండి మనిషి బయటకు రావటం చాలాకష్టం, ఆచరించినప్పడే అందులో ఎంతకష్టం ఉందో మనకు తెలుస్తుంది. సమాజంలో అందరూ అమాయకులు ఉండరు, కొందరు గట్టికారులు ఉంటారు అని రామకృష్ణుడు చెప్పాడు. ఒక భక్తుడు చాలా తెలివైన వాడు. వాడికి దేవుడు కనిపించి ఏదైనా కోరుకోమన్నాడు. వాడు ఏమన్నాడు అంటే మా ముని మనమడు బంగారం కంచంలో తింటూ ఉంటే నాకు చూడాలని ఉంది అన్నాడు. దాని అర్థం ఏమిటి అంటే వాడి ముని మనవడు పుట్టేదాక వీడు ఉండాలి. బాగా సంపద ఉన్న వారికి బంగారపు కంచాలు ఉంటాయి. వాడి కుటుంబంలో ముని మనవల వరకు సంపదలు ఉండాలి. అంటే ముని మనవల వరకు వీడు ఉండాలి, మామూలుగా ఉండటం కాదు, ఐశ్వర్యంతో బతికి ఉండాలి, లోకంలో అంతగట్టికారులు ఉంటారు. అహంకారం పెంపుడు కుక్కలాంటిది అన్నారు రామకృష్ణుడు. కొంతమంది కుక్కలను పెంచుతారు. వారు తినేది పెడతారు. అది వారి ఒడిలో కూర్చోంటుంది, బుగ్గలు నాకుతుంది, యజమాని రెండు రోజులు కనబడకపోతే ఏడుస్తుంది. మనం అహంకారాన్ని విడిచిపెట్టాలి అని ఎలా అనుకొంటున్నామో అలాగే ఆ కుక్క అలవాటు పోగొట్టుకోవాలి అని యజమాని అనుకొన్నాడట. అది వచ్చి ఒడిలో కూర్చోంటే గెంటేసేవాడట, మరల వచ్చేదట. ఎక్కువ అలవాటుగా వస్తూ ఉంటే కర్ర పుచ్చుకొని కొట్టేవాడట. అలా ఆరు నెలలు చేస్తేగాని ఆ కుక్క దగ్గరకు రావటం మానలేదట. అహంకారం కూడా కుక్కలాంటిదే. కుక్క బయట కనిపిస్తోంది, అహంకారం బయటకు కనిపించేది కాదు. ఆ కుక్కను వదిలించుకోవటానికే యజమాని అంతకాలం కష్టపడవలసి వస్తే అహంకారం వదిలించుకోవటానికి ఇంక నువ్వు ఎన్ని జన్మలు కష్టపడాలో అన్నారు. నేను అనేది నిజం కాదు, అది ఒక తలంపు. అది నిజం కాకపోయినా నిజం అని మనం అనుకొంటున్నాము. మనం నిజం అనుకొన్నప్పడు కూడా అది అబద్ధమే. దానికి రూపం లేదు కాని చనిపోయేవరకు ఏదో రూపాన్ని పట్టుకొని ఉంటుంది. అహంకారం ఉన్నంతసేపు ఈ నామాలు, రూపాలు. అహంకార రహితస్థితిలో నేమ్లెస్, ఫారమ్లెస్, వరల్డ్లెస్, గాడ్లెస్. అది నోటితో చెప్పేది కాదు, అది అనుభవైక వేద్దం. దేహం చనిపోయే వరకు ప్రారబ్ధకర్త ఉంటుంది అంటారు, దేహం ఉండగా దానిని తప్పించుకోగలమా అని

ప్రశ్న దేహము నేను అనే భావన ఎప్పుడైతే పోయిందో అక్కడ నామరూపములు ఉండవు, ఏ రూపం, ఏ నామం వాడిని బంధించదు. ప్రారబ్ధం కూడా వాడిని బంధించదు. ప్రారబ్ధం ఎవడు అనుభవిస్తాడు, మనస్సు అనుభవిస్తుంది. అనుభవించే మనస్సు చిరిగిపోయినప్పుడు ప్రారబ్ధం ఎక్కడ ఉంది. ఒకవేళ ఆ దేహానికి రోగం రావలసి ఉంటే వస్తుంది కాని ఆ రోగం నన్ను పట్టుకొంది, నన్ను బాధపెడుతోంది అనుకొనే మనస్సు అక్కడ ఉండదు. అందుచేత చూసేవారికి వాడు ప్రారబ్ధం అనుభవిస్తున్నట్లు కనిపిస్తుంది కాని వాడికి ఏమీ ఉండదు, వాడు బ్రహ్మానుభవంలో ఉంటాడు.

భగవాన్ చెప్పేది ఏమిటి అంటే మనస్సు చిరిగిపోవాలి. మనస్సు ఉన్నంతసేపు పుణ్యానికి పుణ్యం, పాపానికి పాపం, ఇతర లోకాలు, పునర్జన్మలు అన్నీ ఉన్నాయి. అది కాలిపోతే ఏమీ లేదు. నువ్వు దానిని బయటకు లాగి కాల్చాలి. అహంకారాన్ని పోగొట్టుకోవటం చాలా కష్టం. అది ఒక పట్టాన పోదు, కష్టం అని ప్రయత్నం చెయ్యటం మానవద్దు, నువ్వు ప్రయత్నం చెయ్యి. ఇవాళ పచ్చగా ఉండి రేపు ఎండిపోయే గొడవల గురించి నీ తలకాయ ఎందుకు పాడుచేసుకొంటావు. ఏది పాందాలో దానిని పాందటానికి ప్రయత్నం చెయ్యి, కురచ ఆలోచనలు వద్దు. ఏదో ఈ రోజు గడిచిపోయింది కదా అలా అనుకోకు. ఈ రోజు గడచి పోవటం ఏమిటి? నీకు ఒక గమ్మం లేదా? ఈ రోజు మనకు ఏదో జరుగుబాటు ఉందని మనం ఇష్టం వచ్చినట్లు కర్తవ్యం చేయకూడదు. దేవుడు చెయ్యమని చెప్పింది మనం చెయ్యాలి. మన మనస్సును బాగుచేసుకోవాలి. ధనం ఉన్నప్పుడు మనం దానిని సద్వినియోగం చేసుకోవాలి. ధనం ఉంది కదా అని కోరికలు పెంచుకొంటూ వెళ్ళిపోతాము అనుకోండి, మరల ఆ కోరికల నుండి బయటకు రావటానికి కొన్ని వందల జన్మలు సాధనం చెయ్యాలి, అప్పుడు మనకు ఉన్న ఐశ్వర్యమే మనకు శాపం కింద మారుతుంది. ధనం, తెలివి, పాండిత్యం ఇవి ఏమీ చెడ్డవికావు, వాటిని జాగ్రత్తగా ఉపయోగించుకోవాలి. ఏమాత్రం అజాగ్రత్తగా ఉన్నా అవే మనలను పతనం చేస్తాయి. రాత్రిళ్ళు తొందరగా ఎందుకు నిద్ర పట్టదు అంటే కోరికలు, వాసనలు మూసేస్తూ ఉంటాయి. కర్తలు చేయటం వలన వాసనలు, సంస్కారాలు వస్తాయి. అందుచేత కర్త చేసేటప్పుడు జాగ్రత్తగా ఉండాలి. మీకు తొందరగా నిద్ర రావాలంటే ఇష్టమైన భగవంతుడి రూపాన్ని ధ్యానం చేస్తూ ఉంటే, ఆ నామాన్ని స్మరిస్తూ ఉంటే కర్త

వాసనలు వచ్చినా మీ మనస్సు ఆ రూపాన్ని పట్టుకొని ఉంది కాబట్టి అవి వచ్చి వెళ్లిపోతాయి. అలాగ తలంపులు వస్తూ ఉంటాయి, వెనక్కి వెళ్లిపోతాయి, మీకు నిద్ర పట్టేస్తుంది. ప్రారబ్ధం అయినా, సంచితం అయినా, ఆగామి అయినా ఈ కర్మలు అన్నీ మనస్సుకే. మనస్సు అనే గడప దాటితే ఈ కర్మలకు అసలు అర్థం లేదు, కర్మఫలితం నిన్ను ఏమీ అంటదు.

నిజంగా సాధన చేసుకొనేవాడికి అసలు టైము చాలదు అని శారదామాత చెప్పేవారు. మీలో ఉన్న పారపాట్లు ఏమిటో, మీలో ఉన్న బలహీనతలు ఏమిటో మీరు వెతుక్కోవటం మానేసి ఇతరులలో ఉన్న బలహీనతలు ఏమిటి అని వెతుక్కోవటం వలన మీకు ఏమి కలిసి వస్తుంది, దాని వలన ఏమీ కలిసిరాదు. ఇతరులలో ఉన్న పారపాట్లు చింతించటం వలన ఇంకో నష్టం, వాటిని చింతిస్తూ ఉంటే కొంతకాలానికి అవి నీకు వచ్చేస్తాయి. మీలో ఉన్న బలహీనతలు ఏమిటి అని తెలుసుకొని వాటని తొలగించుకోవటానికి ప్రయత్నం చెయ్యండి. ఈ కొమ్మలు, ఆకులు, కాయలు ఈ గొడవలు వదిలెయ్యి ముందు చెట్టు యొక్క వేరు నరికెయ్యి. దేహము నేను అనే తలంపు అజ్ఞానమనే వృక్షానికి వేరులాంటిది. ఆ వేరును నరికేయటానికి చూడు. దానిని నరకటం వదిలేసి పైపై వాటిని నరకటం వలన కాల ప్రవాహంలో అవి మళ్ళీ వచ్చేస్తాయి. ఆకులు రాలగొడితే మరల ఆకులు వచ్చేస్తాయి, కొమ్మలు నరికితే కొమ్మలు మరల వచ్చేస్తాయి, చెట్టు మొదట్లో కొట్టేసినా మరల చెట్టు వచ్చేస్తుంది, ఆ వేరును నరకాలి. దేహము నేను అనే తలంపు ముందు నాశనమవ్వాలి. అది నాశనం అవ్వకపోతే నిన్ను ప్రకృతి విడిచిపెట్టదు, సంసారం విడిచిపెట్టదు. అలవాట్లు ఎంత ప్రమాదం అంటే ప్రవచనం గంట చెపితే సరిపోతుంది, గంట చెపితే చాలు అని నేను అనుకొంటాను. ఇలా మూడు గంటలు చెప్పే అలవాటు తగ్గించుకోవటానికి పెద్ద సాధన చేయవలసి వస్తోంది. ఇంక ఈ నేనును పోగొట్టుకోవటానికి ఎంత సాధన చెయ్యాలి చూడండి. అది కూడా ఒక అలవాటే, అది పోవటం ఎంత కష్టమో చూడండి. మీ మనస్సును నాలుగు భాగాలు చెయ్యమన్నారు. మూడు భాగాలు దేవుడికి ఇమ్మన్నారు. ఒక భాగం సంసారానికి ఇమ్మన్నారు. ఇలా చేస్తే నెమ్మదిగా ఈ మూడు భాగాలు కలిసి ఆ భాగాన్ని తినేస్తాయి. మీరు చేసిన పనులు అన్నీ కలిసి వస్తున్నాయి అనుకోండి, గర్వం తెచ్చుకోవద్దు. మీరు ఏదైనా నష్టపోతున్నారు అనుకోండి, కృంగిపోవద్దు. అదీ నిజంకాదు, ఇదీ నిజంకాదు. మీ మనస్సు ఎలా ఉందో ఏ రోజుకారోజు పరిశీలన చేసుకొంటూ ఉండండి.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు

అక్టోబర్ 9	జిన్నూరు శ్రీ రమణ క్షేత్రం
నవంబర్ 2	జిన్నూరు శ్రీ రమణ క్షేత్రం

With malice to none, Charity even unasked, and help to all creatures in thought, word and deeds, is the pious nature of good men, always.

- Mahabharatha

మనస్సులోని దోషాలను పోగొట్టుకోవటమే - సాధన

మనస్సు మలినమైనది, మోసకారి అది మనలను ఆత్మ సుఖాన్ని అందుకోకుండా చేసే శత్రువు అట్టి శత్రువును ప్రేమిస్తే సుఖం ఎలా ప్రాప్తిస్తుంది. బయట శత్రువుల నుండి తప్పించుకోవచ్చును, శక్తియుక్తమైన మనోపన్నాగాల నుండి తప్పకోలేము. అది చెప్పే విషయాలను నమ్ముకూడదు, దానికి క్రమశిక్షణ నేర్పాలి. గురు ఆజ్ఞలో ఉండేలా ప్రయత్నం చేయించాలి. శ్రీనాన్నగారు “మన బుద్ధి చేతుల్లో మనస్సు ఉంటే పురోగతి, మనస్సు చేతిలో బుద్ధి ఉంటే తిరోగతి. మనస్సు ఆత్మానందాన్ని ఒక్కసారి రుచి చూచిందా దానికి మించిన బంటు మరొకటి ఉండదు” అన్నారు. స్వార్థాన్ని వదలి నేను చేస్తున్నాను అనే బుద్ధి లేకుండా అనాసక్తిగా పని చేసే స్వభావమే మనకు అపారశక్తి సామర్థ్యాలను, కార్యదీక్షణను ప్రసాదిస్తుంది అని విశ్వసించాలి. ఇది కష్టమైన పనేకాని ఇంతకన్న వేరే మార్గం లేదు అంటారు పెద్దలు. పులిటి నొప్పలు భరించకుండా ఒడిలోకి కొడుకును ఎలా పొందగలదు తల్లి. కష్టమైన మాట భరించకుండా సాధన లేకుండా సిద్ధి ఎలా సాధ్యం. బుద్ధుడు “నీకు తెలియని నిర్వాణ సుఖాన్ని అలా ఉంచు, నీకు తెలుసున్న మనస్సులోని దోషాలను తొలగిస్తే తెలియని నిర్వాణ సుఖం నీకు తెలియబడుతుంది” అన్నారు. గురు రూపాన్ని ధ్యానం చేయటం ద్వారా మనస్సు ఏకాగ్రమై, నిర్మలత్వం పొందుతుంది. మనకి కళ్యాణ గుణాలు తెలియకపోయినా అవి మనలో వృద్ధి అవుతాయి. ఊరికే కూర్చున్నప్పుడు కూడా మన దృష్టి ఎక్కడ బడితే అక్కడకూడా గురుమూర్తిని ఊహించుకోవాలి. ఇలా మనం ఒక నిర్లిప్తమైన దశకు చేరుకొన్నప్పుడు ఆ గురు రూపం కూడా జాలిపోయి అప్పుడు పూర్ణ స్థితిని పొందుతాము. దీనినే భ్రమర కీటక న్యాయం అంటారు. పురుష ప్రయత్నము చేత, శుభకర్మల చేత పొందరానిది ఏదీ లేదు; దీపపు కాంతిచే చీకటి నశించినట్లే గురు ధ్యానంతో వాసనలు నశించిపోతాయి. మనం వెళ్లి మొట్టి ఆలోచనలతో రోజూ అంతా వృధా చేసుకొంటున్నాము. అనవసరపు భయాలు, సందేహాలు, అర్థం లేని ఆందోళనలతో కలల ప్రపంచంలో, ఊహా లోకాల్లో ఉయ్యాల లూగుతూ బ్రతుకుతున్నాము అని ముందు గుర్తించి మరలాలి. నిజాల ప్రపంచంకంటే, నీడల ప్రపంచంలోనే మనం జీవిస్తున్నాము. మనం నిరాశ, నిస్పృహ భావాలకు లోనైతే వాటిని మెడబెట్టి బయటకు నెట్టి, దాని స్థానంలో నేను పరమాత్మనే ఈ సృష్టిలో నన్ను ఏ శక్తి ఏమీ చెయ్యలేదు అన్నప్పుడు పై దౌర్జగ్యాలు పలాయన మౌతాయి. దానికి అదే మందు అలా కాకుండా తాపత్రయాలలో కృంగిపోయేవాడు సంసార సముద్రంలో ములిగిపోతాడు. గురు పాదాలను ఆశ్రయిస్తే అంతా సుఖమే.

- సాగీరాజు రామకృష్ణంరాజు, అర్ధవరం

సద్గురువు

గురువన్న ఎవరో ఎరుకపరచే సద్గురువు,
గుప్త సత్యములే గురుతు చేసే సద్గురువు,
గురువన్న ఎవరో ఎరుకపరచే సద్గురువు,
గుప్త సత్యములే గురుతు చేసే సద్గురువు,
చీమలో బ్రహ్మలో జివరాసులలో దేవుడే గలడని తెలియచేసే సద్గురువు,
గురువన్న ఎవరో ఎరుకపరచే సద్గురువు,
గుప్త సత్యములే గురుతు చేసే సద్గురువు
శ్రద్ధ, భక్తి, సహనశక్తి - శ్రద్ధ, భక్తి, సహనశక్తి
అర్చన, అర్చన, ఆత్మానురక్తి సాధించగలిగితే సద్గురువుదొరుకునని,
పరామర్థమందగ పథమతర చూపునని,
పరామర్థమందగ పథమతర చూపునని,
మంత్రోపదేశములు మార్గములు కావని,
మంత్రోపదేశములు మార్గములు కావని,
నియమ నిష్ఠలు నిలిపితే చాలాని
విశ్వాసముంచితే విభుడు కరుణించునని
జ్ఞానసాధనచే జ్ఞానమొసగేనని, జ్ఞానసాధనచే జ్ఞానమొసగేనని,
గురువన్న ఎవరో ఎరుకపరచే సద్గురువు,
గుప్త సత్యములే గురుతు చేసే సద్గురువు,
ప్రతిఫలం కోరక పాలించు చుండునని,
ప్రతిఫలం కోరక పాలించు చుండునని,
ఆత్మార్పణం ఒకటి ఆశించుచుండనని,
అతని సేవించిన బ్రతుకే ధన్యమని,
అజ్ఞాన తిమిరాలు అణిగించు చుండునని,
అజ్ఞాన తిమిరాలు అణిగించు చుండునని,
పరుల ధూషించుట పాపకర్తమని,
పరుల ధూషించుట పాపకర్తమని,
తనతప్పల ఎరుగుట ధర్మ సూక్ష్మమని,
అరుదైన పుణ్యకర్తచే నరజన్మ లభించునని,
సద్గురువుని కొలువ సార్థకత కలుగునని,
సద్గురువుని కొలువ సార్థకత కలుగునని,
గురువన్న ఎవరో ఎరుకపరచే సద్గురువు,
గుప్త సత్యములే గురుతు చేసే సద్గురువు,
చీమలో బ్రహ్మలో జివరాసులలో దేవుడే గలడని తెలియచేసే సద్గురువు